

dybt seriøse rapporter, der er kommet fra Økonomiministeriet, med den begrundelse, at ulemperne ikke var nævnt.

Efter gentagne gange at være blevet spurgt om fra talerstolen, hvad de ulemper så er, må hr. Kristian Thulesen Dahl jo altså erkende, at der ikke er nogen ulemper.

Næ, det, som Dansk Folkeparti taler om, er, at det kan være, at der kommer nogle politiske konsekvenser engang langt ude i fremtiden. Det er godt nok ikke noget, der er en del af euro-samarbejdet lige nu, det er ikke noget af det, der står i Traktaten i dag, men der er nogle lande, der måske vil noget engang om lang tid på nogle områder, som vi ikke vil. Og det er ulemper for Dansk Folkeparti.

Det er den tyndeste argumentation, jeg i mit liv har hørt, og jeg synes, det er meget, meget useriøst at komme med angreb på den ene rapport efter den anden, når man ikke engang kan levere et eneste argument, et eneste eksempel på ulemper, ud over at man er bange for, at andre lande gør et eller andet på et eller andet tidspunkt, og at det er nok til, at vi skal holde os uden for.

Med det argument skulle Dansk Folkeparti også melde sig ud af NATO, FN og alt mulig andet, for man ved jo aldrig, hvad de lande, der er medlemmer af de organisationer, kan finde på at foreslå. Og det synes jeg faktisk ikke er særlig ærligt i forhold til den debat, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne følge fru Lene Espersens spørgsmål op, for det var ikke blot en tynd argumentation, det var direkte vildledende.

Man kan ikke gå fra enstemmighed til flertalsafgørelser inden for EU-systemet undtagen ved enstemmighed. Det vil sige, at Danmark selv bestemmer, om vi vil være med til en ny slags afgørelse eller ej.

Jeg vil gerne bede hr. Kristian Thulesen Dahl komme herop og bekræfte, at sådan er reglerne.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Anders Fogh Rasmussen om, at der er konsekvenser ved et nej.

Jamen der er jo det at sige til det, som jeg også sagde tidligere i debatten her, at dengang det gik rigtig godt for jasiden og man troede, man lige kunne bade sig frem til jaet den 28. september, da var der såmænd ikke så store be-

kymringer for et nej ud fra økonomiske tanker. Og det var det, jeg citerede økonomiministeren for at sige her i Folketingssalen den 28. marts, hvor hun klart gjorde rede for, at hun ikke var bekymret for situationen efter et nej. Alt vil på den måde, kan man sige, fortsætte. Vi har en valutaaftale, som er kendt, og vi har en sund økonomi.

Hvad har helt afgørende ændret sig fra den 28. marts til i dag i forhold til det? Ja, jeg kunne spørge hr. Anders Fogh Rasmussen. Jeg kunne selvfølgelig også spørge hr. Anders Fogh Rasmussen: Hvor langt ned skal euroen bevæge sig, før hr. Anders Fogh Rasmussen er bekymret? Jeg har noteret mig, at der er folk ude i EU-landene, der er bekymrede. Økonomiministeren siger, at hun ikke er synderlig bekymret over euroens nedtur. Er hr. Anders Fogh Rasmussen heller ikke bekymret?

Og så det dér med, at hele verdensbilledet knytter sig op på situationen fra 1982 til nu. Man ønsker at fastlægge den økonomiske politik med hensyn til rente- og kurspolitik i al evighed ud fra situationen siden 1982. Det er en meget kortsigtet måde at anskue tingene på, synes vi.

Så må jeg sige til fru Lene Espersen: Jamen jeg vil meget gerne sætte mig ned sammen med fru Lene Espersen og vise punkter i rapporten fra Økonomiministeriet og Finansministeriet, hvor jeg mener, den ikke holder vand, og hvor jeg mener, at man kan sige, at her er f.eks. en graf, som nok er rigtig ud fra de forudsætninger, der er lagt ind i grafen, som fagligt set er rigtig, men som enten er uden relevans for spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal opgive kronen til fordel for euroen, eller som er et forsøg på i værste fald at give et falsk indtryk af, at det er nødvendigt, fordi grafen ikke giver relevans.

Sådan kan jeg finde talrige steder i rapporten, og jeg vil meget gerne sætte mig ned sammen med fru Lene Espersen og vise det, så vi næste gang, vi har debatten – vi får jo en anden og tredje behandling – helt konkret kan sige, at de og de steder er der problemer.

Det, der så er min hovedanke, er, at regeringen har ikke stillet sig op og fulgt vedtagelsen fra december 1998 og sagt, at på de og de punkter er der ulemper. Det eneste, vi har hørt, er statsministeren, der på et tidspunkt har sagt, at der er tale om en stor beslutning. Det siger jo sig selv. Så spørgsmålet må i virkeligheden viderestilles til dem, der fik ansvaret for at følge